

Fremtidens vidunderlige verden

Sandheden om Helbredelse

Af Herbert W. Armstrong

1979 udgave

Kapitel 3

HVAD DET GAMLE OG NY TESTAMENTE AFLØSER

Der er mange der i dag tror, at Jesus helbredte og gjorde mirakler kun for at bevise, at han var Kristus, men vi kan læse om mirakler og helbredelse også i det Det Gamle Testamente. Israelitterne kom til Mara på deres vej ud af egyptisk slaveri. Vandet der var bittert og kunne ikke drikkes, og folket knurrede selvfølgelig imod Moses. Han råbte til Herren, som ved et mirakel gjorde vandet drikkeligt. Da sagde Gud: ”Hvis du høre på Herren din Guds røst og gøre, hvad der er ret i hans øjne, og lytte til hans bud og holde dig alle hans bestemmelser efterrettelig, så vil jeg ikke bringe nogen af de sygdomme over dig, som jeg bragte over ægypterne, men jeg er Herren din læge” (2. Mose. 15:26).

Den Gud der helbreder

Disse sidste fem ord er oversat fra det hebræiske navn Yahweh-Rapha, et af Guds navne der betyder ”Den helbredende Gud” eller ”Gud der helbreder.”

I 2. Mosebog 23:25 taler Gud til Israels børn (afkom) og siger: ”... jeg vil holde sygdomme borte fra dig.”

Han gentager det i 5. Mosebog 7:15: ”Og Herren vil holde alle sygdomme fra dig ...” Og i kapitel 32:39 siger Gud: ”... jeg læger”.

David bad: ”Herre min Gud, jeg råbte til dig, og du helbredte mig” Salmernes bog 30:2. I kapitel 41:5: ”Vær mig nådig, Herre, helbred min sjæl ...”

I Salme 6:2 bad David: ”Vær mig nådig, Herre, jeg sygner hen ... læg mig, Herre!”

Salme 103:3 ”Han, som tilgiver alle dine misgerninger og læger alle dine sygdomme.” Vil Gud helbrede os? er der nogen der spørger. Andre siger: ”Jeg ved at Gud kan helbrede mig, HVIS det er Hans vilje.” Så vi kan spørge: Vil Gud... er det Hans vilje at tilgive? Da siger Gud, at det også er Hans vilje at HELBREDE – alle vore sygdomme.

Salme 107:17-20: ”De sygnede hen for synd og led for brødes skyld, de væmmedes ved al slags mad, de kom dødens porte nær; men de råbte til Herren i nøden, han frelste dem af deres

trængsler, sendte sit ord og lægede dem og frelste deres liv fra graven.” Dette beskriver et tilfælde om nogen, der har været uklog og derved bragt sygdom over sig selv; men efter at have angret tilgiver Gud i nåde og helbreder.

Virkelige historiske begivenheder

Gud sagde til oldtidens Israel, ”Jeg er ”Yahweh-Rapha” – det betyder, ”Jeg er Den Evige der helbreder dig” eller ”Jeg er din helbredende Gud”, eller ”Jeg er din Gud-helbreder.” I de ti bud sagde han også: Du skal ikke have andre guder foran mig.”

Helbredelse er tilgivelse af fysisk synd. Ingen andre end Gud kan tilgive synd. Ingen andre end Gud kan helbrede! Gud er nidkær (jaloux, skinsyg, Gyldendals Røde Ordbog). Han vil ikke tillade nogen andre at helbrede. Medicin og narkotiske midler KAN IKKE HELBREDE! Lad os nu se på Kong Asa af Juda. Han sendte bud til den syriske konge og betalte penge for at få ham som allieret. Gud havde sagt, at han ville kæmpe Judas kampe for dem, derfor kalder Gud den slags betaling for skøgeløn, hvor skøgen betaler i stedet for at modtage betaling.

Kong Asa forlod Gud – som en hustru der forlader sin mand og hyrer elskere – selv om han indtil da havde støt på Gud til at vinde sine sejre! Gud sendte en profet for at minde Asa om tidligere sejre og få ham til at indse, hvad han var i færd med. Asa blev rasende og satte ham i fængsel.

Senere blev Asa alvorlig syg. 2. Krønikebog 16:12-13: ”I sit niogtredivte regeringsår fik Asa en sygdom i fødderne, og sygdommen blev meget alvorlig. Heller ikke under sin sygdom søgte han dog Herren, men lægerne. Så lagde Asa sig til hvile hos sine fædre og døde i sit enogfyrretyvende regeringsår.”

Gud forlanger at hans folk skal stole på Ham, TRO Ham. Han vil gøre det for os, som vi ikke selv er i stand til. Han vil, at vi skal lære tro ad erfaringens vej!

Vi kan tage en anden historisk begivenhed, den er berettet i 2. Kongebog kapitel 1. Kong Ahazja af Israel, søn af den onde Akab, „faldt ud gennem vinduesgitteret for sin stue på taget i Samaria og blev syg; da sendte han sendebud af sted og sagde til dem: ’Gå hen og spørg Ekrons gud Ba’al-Zebub, om jeg kommer mig af min sygdom!’”

”Men Herrens engel sagde til tisebitten Elias: ’Gå sendebudene fra Samarias konge i møde og sig til dem: Mon det er, fordi der ingen Gud er i Israel, at I drager hen for at rådspørge Ekrons gud Ba’al-Zebub? Derfor siger Herren: Det leje, du steg op på, kommer du ikke ned fra, thi du skal dø’” (versene 2-4).

Baalzebub, Ekrons gud, var medicinens beskyttergud – medicinguden i Ekron. Befolkningen i Ekron adspurgte denne gud ved hjælp af medicindoktorerne. Er det fordi nogen af os ikke kender eller tror på den sande Gud, at vi foretrækker at stole på medicinens doktorer? Gud har sagt, ”Jeg er Gud, der helbreder jer!”

Et andet eksempel fra Det Gamle Testamente er Kong Ezekias. Det er beskrevet i 2. Kongebog 20:1-7: ” Ved den tid blev Ezekias dødssyg. Da kom profeten Esajas, Amoz’ søn, til ham og sagde: ’Så siger Herren: Beskik dit hus, thi du skal dø og ikke leve!’”

”Da vendte han ansigtet om mod væggen og bad således til Herren: Ak Herre, kom dog i hu, hvorledes jeg har vandret for dit åsyn i oprigtighed og med helt hjerte og gjort, hvad der er godt i dine øjne, og Ezekias græd højt.”

Han lagde hele sit hjerte i den bøn. Han ADLØD Gud. Han havde den rigtige attitude. Han søgte ikke menneskelig hjælp, men stolede alene på Gud. Fortsæt i vers 5: ”...Så siger Herren, din fader Davids Gud: Jeg har hørt din bøn, jeg har set dine tårer. Se, jeg vil helbrede dig: i overmorgen kan du gå op i Herrens hus; og jeg vil lægge femten år til dit liv.”

Læren fra Det Ny Testamente

Vi har allerede set i det forrige kapitel, at helbredelse og FORKYNDELSEN af Guds Rige fulgtes hånd i hånd igennem Jesu gerning. Et vers i Mattæus opsummerer det:

”Og Jesus gik omkring i hele Galilæa, lærte i deres synagoger, prædikede evangeliet om Riget og helbredte al slags sygdom og svaghed blandt folket” (vers 23).

Jesu gerning begyndte i Galilæa ikke i Jerusalem. Fra Mattæus fremgår det, at den såkaldte ”Bjergprædiken” (i virkeligheden undervisning til disciplene) fulgte lige efter (kapitler 5-7). Vi begynder med Mattæus kapitel 8: ”Da han kom ned fra bjergene, fulgte store folkeskarer ham. Og se, en spedalsk kom, kastede sig ned for ham og sagde: ’Herre! Hvis du vil, kan du rense mig’” (versene 1-2).

Her har vi svaret på den tvivl som mange giver udtryk for, ”Ja, jeg ved at Gud vil helbrede mig, hvis det er hans vilje – men hvordan kan jeg vide, at det er hans vilje?” Her er svaret: ”Og han rakte sin hånd ud, rørte ved ham og sagde: ’Jeg vil; bliv ren! Da blev hans straks rensed fra sin spedalskhed’” (vers 3).

Hedninger ikke udelukket

Vi fortsætter i vers 5: ”Da han var kommen til Kapernaum [der boede Jesus (Matt. 4:13) tilsyneladende i sit eget hus], kom en høvedsmand [en hedensk kaptajn der havde 100 romanske soldater under sig], hen til ham, bad han og sagde: ’Herre! min tjener ligger lam derhjemme og lider forfærdeligt.’”

Jesus siger til ham: ”Jeg vil komme og helbrede ham.” Men høvedsmanden svarede og sagde: ”Herre! jeg er for ringe til, at du skal gå under mit tag; men sig kun et ord, så bliver min tjener rask. Jeg er jo selv en mand som står under kommando og har soldater under mig; og siger jeg til den ene: ’Gå’, så går han; og til den anden: ’Kom’, så kommer han; og til min tjener: ’Gør dette’, så gør han det.’”

”Da Jesus hørte det, undrede han sig og sagde til dem, der fulgte ham: ’Sandelig siger jeg eder: så stor en tro har jeg ikke fundet hos nogen i Israel’ ... Og Jesus sagde til høvedsmanden: ’Gå kun, det skal ske dig, som du troede!’ Og tjeneren blev rask i samme stund.’”

Hvordan Gud helbreder

Det næste vi må FORSTÅ er hvordan Gud helbreder. Vi må endvidere FORSTÅ, hvordan evangeliet og helbredelse hænger sammen. Begge sker efter samme principper, en åndelig og en fysisk.

Gud er SKABER; men Han er også den store designer, underviser og lovgiver. Hvad end Gud udfører, så er det med en hensigt, velordnet og fuldt ud efter principperne i Hans lov. Der kan ikke være nogen lov, uden at der er en straf for dens overtrædelse.

Gud går aldrig på kompromis med hensyn til sin lov og dens følger. Bliver loven overtrådt, er der også en straf. Når straffen er aktuel, skal den også afsones. Gud suspenderer aldrig en straf.

Biblens definition af synd læser vi i 1. Johannes 3:4: "... synd er lovbrud". I åndelig henseende og i overensstemmelse med evangeliet, er den åndelige lov i Guds Rige (Rom. 7:14) sat i ubønhørlig og ubarmhjertig kraft -- det er KÆRLIGHEDSLOVEN, det er den "GIVENDE" livsstil -- det er princippet i de ti bud. Straffen for overtrædelse er DØD (Rom. 6:23) -- evig død, absence eller udelukkelse af evigt liv.

Alle har syndet, og synd sætter en uovervindelig barriere imellem synderen og Gud. Straffen - døden -- skal afsones! Gud går ikke på kompromis på nogen måde!

Hvorledes kan vi da blive fri for at afsone denne straf? Hvordan kan vi undgå den? Det er kun fordi Kristus afsonede den for os. Kristus syndede aldrig, så han blev aldrig nogen straf skyldig. Men fordi han er Skaberen af menneskeheden (Efe.3:9; Kolos. 1:13-16), er Hans liv større og mere værd end hele menneskeheden tilsammen. Da Han døde på korset, påtog Han sig vor straf. Han afsonede dødsstraffen for hele menneskeheden -- dog på een betingelse: at vi omvender os og TROR; Han afsonede straffen FOR OS, i vort sted.

Det sammen princip gælder ved helbredelse

Gud skabte mennesket af muld fra jorden (1. Mose. 2:7). Vi er gjort af materie. Han designede vort legeme til at fungere efter definitive fysiske love.

I vort legeme er der mange forskellige funktioner -- f.eks. fordøjelsessystemet, åndedragssystemet, hjertefunktionen, formeringssystemet osv. Hvert system fungerer adskilt hver for sig, alligevel arbejder de alle sammen i perfekt harmoni. De fungerer i overensstemmelse med ganske bestemte fysiske LOVE. Når disse love overtrædes, opstår der et krav om STRAF.

Når en person bliver syg eller er blevet smittet, er det simpelt hen STRAF for overtrædelse af de fysiske love i hans krop.

Det er ikke sikkert, at det er én selv der har overtrådt en fysisk lov. Måske er det en ulykke. Måske er det en smitte man uvidende har påført sig. I Jobs tilfælde (Job 2:6-7) var det Satan, der med Guds tilladelse forårsagede Jobs lidelse. Gud havde en bestemt hensigt dermed. Ikke desto mindre er sygdom og lidelse den straf, der afsones for overtrådte fysiske love.

Gud, den store Lovgiver, forlanger at straffen skal afsones! Gud går aldrig på kompromis med sine principper! Der kan ikke blive tale om helbredelse før straffen er AFSONET!

Jesus afsonede den fortjente straf

Lad os fortsætte i Mattæus 8:16-17: ”Da det var blevet aften (solnedgangen afsluttede denne sabbat dag), førte de mange besatte (af dæmoner) til ham; og han uddrev ånderne ved sit ord og helbredte alle lidende, for at det skulle gå i opfyldelse, som er talt ved profeten Esajas, der siger: ’Han tog vore svagheder og bar vore sygdomme’”.

Jesus afsonede straffen for os.

Ligesom ved tilgivelsen af åndelige synd har Gud afsonet vor straf ved at sende sin søn Jesus, så han kunne lide straffen for vore synder. Straf for fysisk synd er fysisk afstraffelse -- sygdom eller lidelse, fysisk svaghed, smerter og fysisk død.

Helbredelse betyder ikke at Gud suspenderer straffen og at den ikke skal afsones; men Jesus har allerede afsonet, givet sit liv for os og vore synder. Derfor kan Gud på lovlig vis fjerne straffen fra mennesket der lider. Et fantastisk MIRAKKEL!

Ovenstående vers siger, at Jesus tog vore svagheder og bar vore sygdomme – men IKKE PÅ KORSET. De piskede Jesus, slog ham, flænsede skindet på Hans bare krop FØR de tog ham til Golgata, hvor de naglede ham til korset.

Piskningen

Mattæus 27:24-26: ”Da Pilatus så, at han intet kunne udrette, men at der blot blev mere larm, tog han vand, og i mængdens påsyn vaskede han sine hænder og sagde: ’Jeg er uskyldig i dennes blod; det bliver jeres sag!’ ... Da løslod han Barrabas; men Jesus lod han piske og overgav ham til korsfæstelse.”

Markus 15:15: ”Og da Pilatus gerne ville gøre folkeskaren tilpas, løslod han dem Barrabas; men Jesus lod han piske og overgav ham til at korsfæstes.”

Johannes 19:1: ”Så tog da Pilatus Jesus og lod ham piske.” Det skete før Jesus blev overgivet til at blive korsfæstet. Korsfæstelsen beskrives først i vers 16 i samme kapitel: ”Så overgav han da Jesus til dem for at korsfæstes.”

Jeg mener at det er livsvigtigt her at blive opmærksom på to ting:

1) Det var en kolossal/enorm pris Gud selv, gennem Kristus, betalte, for at Han kunne udføre dette HELBREDELSER MIRAKEL for os. Det er bevis på Guds vilje. Han er så villig, endda så ivrig efter at befri os fra smerte, lidelse og sorg, at Han gav sin enbårne Søn – Ham der er vor Skaber – over til at blive pisket og lide i vort sted; således at vi, uden at bryde principperne i Hans lov, kan blive helbredte.

”Barmhjertig og nådig er Herren ... Men så høj som himlen er over jorden, er hans miskundhed stor over dem, der frygter ham ... Som en fader forbarmer Herren sig over dem, der frygter ham” (Sal. 103:8-13).

Det er nødvendigt at vi erkender Guds KÆRLIGHED og barmhjertighed. Helbredelse må ikke blive anset for givet eller behandlet på utilbørlig vis. TÆNK på Ham som

menneskehedens Skaber – som ALMÆGTIG -- og alligevel underlagde han sig en piskning som ingen anden nogensinde gennemgik, for at kunne opfylde dette MIRAKEL for os!

2) HVOR VIGTIGT det er for Gud aldrig at gå på kompromis med sin lov. Vi kunne ræsonnere, at det ville være meget lettere for Gud, i hvert helbredelsestilfælde, simpelt hen at ophæve straffen. Dette ville BRYDE HANS LOV! Det er netop hvad Satan prøver på – at gøre Guds love virkningsløse; afskaffe straf, tage sig af VIRKNINGEN og ignorere ÅRSAGEN.

Lægevidenskaben arbejder primært efter denne metode – de prøver, med medicin, at forhindre Guds lov i at kræve straffen.

Ved at følge denne teori bryder vi i virkeligheden Guds love og forhindrer straffens iværksættelse. Teorien er følgende: Den lidende har en gift i kroppen, så vi tilfører ham en anden gift i form af medicin, og en gift plus en mere gift er lig med NUL gift!

Gud har strakt sig langt a) for at skænke os sin kærlighed og barmhjertighed, og b) for at stå fast på sin lov. Guds regnestykke er: En gift minus denne ene gift er lig med INGEN gift. Bemærk nu hvor streng og heftig piskningen, som Jesus undergik, blev udført.

I Esajas 52 og 53 var det forudsagt. Kapitel 52:14-15 beskriver, hvordan Jesus så ud efter piskningen: ”Som mange blev målløse over ham, - så umenneskelig ussel så han ud, han lignede ej menneskenes børn – skal folk i mængde undres, konger blive stumme over ham; thi hvad ikke var sagt dem, ser de, de skuer, hvad de ikke havde hørt.”

Læg mærke til sætningerne. Som mange (da han blev pisket og hans skind blev flået i strimler) blev målløse over ham, så umenneskelig ussel så han ud, han lignede ej menneskenes børn (det var dengang ved piskningen) – (imellem disse to sætninger, går der ca. 2000 år) skal folk i mængde undres, (ved Hans genkomst i overmenneskelig GLANS og MAGT) konger blive stumme over ham, thi hvad ikke var sagt dem, ser de, det sker, som de ikke havde hørt.

Også i Esajas 53:3-6: ”Ringeagtet, skyet af folk, en smerternes mand og kendt med sygdom, en, man skjuler sit ansigt for, agtet ringe, vi regnede ham ikke. Og dog – vore sygdomme bar han, tog vore smerter på sig; vi regnede ham for plaget, slagen, gjort elendig af Gud.

”Men han blev såret for vore overtrædelser, knust for vor brødes skyld; os til fred kom straf over ham, vi fik lægedom ved hans sår. Vi for alle vild som får, vi vendte os hver sin vej (gik vore egne veje), men Herren lod falde på ham, den skyld der lå på os alle.

Alt dette er gentaget i Det Ny Testamente: ”Som ikke gjorde synd ... ved hvis sår I fik lægedom” (1.Pet.2:22,24).

Ved den sidste Nadver

I instruktionerne Kristus gav ved den sidste Nadver, i 1. Korinterbrevet 11:23-30, fremgår det tydeligt, at han sonede for åndelige såvel som fysiske synder.

Det er apostelen Paulus der skriver til korinterne: ”Thi fra Herren har jeg modtaget, hvad jeg også har overleveret til jer, at Herren Jesus i den nat, da han blev forrådt, tog brød, takkede, brød det og sagde: ’Dette er (symbol på) mit legeme, som gives (blev pisket og mishandlet) for jer; gør dette til ihukommelse (minde om) af mig (vers 23-24).

”Ligeså tog han også kalken efter aftensmåltidet og sagde: ’Denne kalk er den nye pagts blod; gør dette, så ofte som I drikker den, til ihukommelse af mig. Thi så ofte som I spiser dette brød og drikker kalken, (på den årlige mindedag for hans død, på datoen for hans korsfæstelse), forkynnder I Herrens død, indtil han kommer (versene 25-26).

Jesus fortsætter sin instruktion: ”Derfor, den der spiser brødet eller drikker Herrens kalk på uværdig vis, pådrager sig altså skyld over for Herrens legeme og blod. Enhver må prøve (eksaminere) sig selv og så spise af brødet og drikke af kalken. Thi den, som spiser og drikker uden at ænse, at det er Herrens legeme, spiser og drikker sig selv en dom til. Derfor er der mange svage og syge iblandt jer, og adskillige sover hen (versene 27-30).

En anden oversættelse (Revised Standard Version) oversætter den sidste sætning: ”Derfor er mange af jer svage og syge, og nogle er døde” – de var ikke klar over, at Jesus afsonede straffen for fysiske overtrædelse af lovene der gælder for menneskelegemet, ved at tillade sit eget legeme at blive pisket til laser; derfor troede de ikke på, at den levende Kristus var deres HELBREDER Gud.

Er det Guds VILJE at helbrede os? Dette er specielt understreget i Hebræerbrevet 2:3, hvor der står: ”... hvorledes skal vi da kunne UNDSLIPPE, hvis vi ikke bryder os om så stor en frelse!”

Tilgivelse af fysiske synder

Tilbage til Mattæus historie om Jesu gerning. Vi har været igennem kapitel otte vers 17. Nu kommer vi til det niende kapitel.

Jesus er igen i sin hjemby Kapernaum. ”Og se, de bar hen til ham en lam, der lå på en bære...” Læg mærke til hvordan Markus formulerer den samme begivenhed: ”Nogle dage senere gik han igen ind i Kapernaum. Og da det rygtedes, at han var hjemme...” (Markus 2:1).

Lad mig stoppe her og indskyde en kort forklaring. I dag bliver Jesus fremstillet som en vagabond – en hippie med langt hår og uden noget sted at bo, så han var nødt til at sove ude. I 1. Korinterbrev 11:14 står det klart og tydeligt, at det er en vanære for en mand at have langt hår. Jesus var ikke nogen hippie.

Det er lige så klart, at Jesus havde et hjem. I Mattæus 4:13 læser vi, at han flyttede fra Nazaret og bosatte sig i Kapernaum. Når man bosætter sig et sted, så har man residens der.

I Markus 2:1 som vi har citeret ovenfor, kom Jesus hjem til Kapernaum, sin hjemby, hvor han boede. Det rygtedes, at han ”var hjemme” og det må forstås som, at han var hjemme i sit eget hus. Havde der været tale om en anden mands hus, ville navnet på ejeren være blevet nævnt. Lad os nu fortsætte, nu i Lukas’ beretning af den samme incident. Lukas giver flere detaljer: ”En dag, dag han lærte ... nogle mænd kom bærende med en lam mand, der lå på en bære, og de forsøgte at komme ind med ham og lægge ham foran Jesus. Men da de ikke kunne finde nogen steder at komme ind med ham på grund af folkeskaren, gik de op på taget og firede ham tillige med baren ned mellem tagstenene, midt i folkeskaren lige foran Jesus. Og da han så deres tro, sagde han: ”Menneske! Dine synder er dig forladt.

”Da begyndte de skriftkloge og farisæerne at tænke ved sig selv: ’Hvem er den mand, som taler gudsbespotteligt? Hvem andre end Gud kan forlade synder?

”Men da Jesus gennemskuede deres tanker, svarede han og sagde til dem: ’Hvad tænker I på i jeres hjerter? Hvad er lettest at sige; ’Dine synder er dig forladt’ eller at sige: ’Stå op og gå?’ Men for at I skal vide, at Menneskesønnen har magt på jorden til at forlade synder” – så sagde han til den lamme: ”Jeg siger dig: Stå op, tag din bære og gå hjem!”

”Og han stod straks op for øjnene af dem og tog det, han lå på, og gik hjem, idet han priste Gud. Og forfærdelse greb alle, og de priste Gud; og de blev fyldt af frygt og sagde: ”Vi har i dag set utrolige ting” (Lukas 5:17-26).

Denne hændelse der er berettet i alle tre evangelier, Mattæus, Markus og Lukas, bekræfter med Jesu egne ord, at fysisk helbredelse i virkeligheden er ”tilgivelse af synd”. Synd bliver defineret i 1. Johannes’ brev 3:4 som ”synd er lovbrud”, som det korrekt er oversat. Fysisk synd er overtrædelse af de fysiske love der hersker i menneskets legeme. For at sone, eller betale for denne synd for os, så vi kunne blive fri, blev Jesus plaget, straffet, flået ved piskning.

Den anden slags synd, er den åndelige synd, som bringer dødsstraf – den anden, evige død – det er ulydighed og brud på den åndelige lov (Rom. 7:14) Loven der er opsummeret i De Ti Bud. Jesus afsonede straffen for både for den åndelige og den fysiske lovovertrædelse. Læger, medicin og stoffer kan ikke tilgive hverken åndelige eller fysiske synder. De kan ikke helbrede!

✉ **Le Siècle à Venir asbl**
Allée du Grand Chénîât, 30
B6280 – Loverval
Belgium

☎ (32) 071-221.308

📠 (32) 071-221.389

💻 le.siecle.a.venir@brutele.be